

De amicitia

Marci Tullii Ciceronis De amicitia liber incipit.

N. 17, fol. 6

Vinius mutius augur sceuola multa na-
 rare de huius lelio socero suo memorie
 & iocunde solebat. nec dubitare illū in
 omni sermone appellare sapienter. Ego autē ap-
 aīre ita eram deductus ad Sceuolā sūpta uir-
 ili toga ut quo adposset & liceret a senis late-
 re iniquas discederet. Ita quā ab eo multa prud-
 enter disputata multa & breuiter & comode di-
 cta memorie mandabaz fieriq; studebaz eius
 prudentia doctor. Quo mortuo ad pontifices s-
 ceuolaz me cōtuli quē unū nre ciuitatis & i-
 genio & iustitia prestantissimū audeo dicere.
 Sed de hoc alias dicā. **A**ūc redeo ad augurē. **S**um
 sepe multa tū memini illū domi ienucido se-
 dentē ut solebat. **E**ū & ego esse una presentē & pa-
 uerū admodū familiares incidere i eū sermone
 quū tū fere multas erat in ore. Meministi eū pro-
 fecto ut opinor Athyce & eo magis q; utebare. **p**-
 sūlpitio multū eū & tribunus **p**-capitali odio
 aquinto pompeio dissideret. quū erat cōsul. **a**-
 uāta eēt hominū q; eū cōuicissime & amāssime

Ingeniū & uis ro-
 tumlas infia ad
 aliquid peripendū

dicere

